न्तरस्यैष वर्णः' इत्यादि। 'तेन' यज्ञेन, 'वयं' 'सूर्य्यवतः' सूर्य्य-किरणादपहततमस्कान्, 'लोकान्', 'जयेम'। तत 'इन्द्रस्य', 'सख्यं' सखिवत् स्नेहविषयत्वम्, 'अमृतत्वं' कर्म्मभोगानुरूपञ्च, 'अश्यां' व्याप्नुयाम्॥

(२४) अथामन्नस्यैन्द्राग्नपुरोडाशस्याभिमन्त्रणे मन्त्रमाह। "यो नः कनीय इह कामयाते। अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यं। अप तमिन्द्राग्नी भुवनां नुदेताम्। अहं प्रजां वीरवतीं विदेय" इति। 'यः' शत्रुः, 'नः' अस्मदीये, 'इह' कर्म्मणि, 'कनीये' अतिशये नीचे, अनुष्ठानवैकल्पं, 'कामयाते' कामयेत, तथा 'अस्मिन्' 'यज्ञे', वर्त्तमानाय 'मह्यं', च फलाघातं कामयत 'तं' शत्रुं, 'इन्द्राग्नी', देवौ 'भुवनात्' सर्व्वलोकात्, 'अपनुदेतां'। तयोः प्रसादात् 'अहं', 'वीरवतीं' वीरैर्भृत्यैर्युक्तां 'प्रजां' पुत्रादिरूपां, 'विदेय' लभेयं॥

(२५) अथाग्नीध्रस्येध्मामन्नहनैरग्निसम्मार्गे मन्त्रमाह। "अग्ने वाजजित्। वाजं त्वा सरिष्यन्तं। वाजं जेष्यन्तं। वाजिनं वाजजितम्॥ १४॥ वाजजित्यायै सम्मार्ज्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय" इति। हे 'अग्ने', 'वाजजित्' वाजस्यान्नस्य जेतः, त्वां, 'वाजजित्यायै' अन्नजयार्थं, 'सम्मार्ज्मि' दर्भैः सम्यक् शोधयामि। कीदृशं त्वां, 'वाजं' अन्नम्, उद्दिश्य 'सरिष्यन्तं' प्रवर्त्तिष्यमाणं, तथा वाजमन्नमुद्दिश्य शत्रून् 'जेष्यन्तं', जित्वा च 'वाजिनं' बहुन्नयुक्तं, 'वाजजितं' अनेन प्रकारेण सर्व्वस्यान्नस्य जेतारं, किञ्च 'अन्नाद्याय' अन्नभक्षणसामर्थ्याय, 'अन्नादम्' अन्नभक्षण-समर्थम्, 'अग्निं', 'सम्मार्ज्मि'॥